

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

A kitartott sajtó.

Pécs, 1895. december 16.

(*) Eltemettek a fővárosban egy férfit, az örökéletűnek, mindentudónak tartott Futakit s szinte alig várjuk, hogy az ő „Bud. Corr.”-je, a mely annyi szomorú valóságot „minden alapot nélkülöző, légből kapott koholmányok” szokott deklarálni, ezt is meg fogja cáfolni. Hiszen az ő neve ugyszólván már nem is jelentett egy egyént, egy személyt, hanem egy fogalmat, egy rendszert, mely bizony nem vált díszére e névnek, nem tette azt jóhangzásává. Soha hidegebb temetést, mint az övé volt, nem láttunk, így írja azt egy jelenvolt.

Ha nem is tartoznánk vele, akkor is respektálnók a „De mortuis nil, nisi bene” követelményét és éppen azért Futaki Gyulával, a ki végre is már át van adva megcáfolhatatlanul az anyaföldnek, nem mint emberrel, nem mint övéit szerető családapával, hanem mint ama sajnálatos rendszer képviselőjével kívánunk foglalkozni.

Egy hét múlva lett volna husz éve annak, hogy a „Budapester Correspondenz” című félhivatalos könyvatos tudósító Futaki Gyula megalapította és azóta ez a lap krónikája volt annak a korrumpált, megméltelyezett rendszernek, melyet szabad-
elvű regime-nek szokás nevezni. Futaki Gyula szerette magát a magyar sajtó fejének tekinteni, és ha ez nem is, de bizonyos mértékben kétségkívül vezére volt a kormánypárti sajtónak.

A mi alázatos tényérnyalás, a mi fanatikus érdekvadászat, ravasz klikk-politika és morált nem ismerő képmutatás a „tintás körmű” táborban észlelhető, az mind az ő ujságjának a csatornáján szűrődött le a kormánypárti sajtóba, a mely orákulumnak tekintette szavát és nem egy esetben fehérnek mondta a feketét, mert a „Bud. Corr.” úgy akarta, mert tudvalevő volt, hogy a mit az akar, az a mindenkor uralmon levő hatalmasok akarata, melyet kifejezni — megfelelő szubvenció fejében — e könyvatos papiros sohasem habozott.

Elfogadott ez a lap szubvenciót mindenkitől, a ki a hatalom birtokában levő klikk körébe tartozott, nem tekintette, hogy vajjon hazafias, vagy csak illő dolog is, hogy a magyar sajtót a megfizetett közleményekkel teletrombitálja. Így lön aztán közkeletű frázis, hogy a mai zsurnalisztika csupa reklám, elkezdve a vezércikktől le egészen az utolsó hirdetésig. A különbség csak az, hogy a hirdetésekért járó díjakat rendszeresen elkönyvelik, míg a többi „melékéseket”, a mi különben a fő, nem vezetik be a kiadóhivatalok könyveibe. Régebben revolverezésnek nevezték az ilyesmiket, ma már ezeket csak a kis lapocskák kultiválják. Az „igazi nagy lapok” ágyukkal dolgoznak és főjövédelmüket a titkos szubvenciók és az ugynevezett átalányok képezik.

Hiszen emlékezhetünk rá, nem is olyan rég volt, milyen általános felháborodást keltett, midőn Futaki valópére incidenséből a nyilvánosságra került, hogy a

már megmagyarosodott „Bud. Tud.” a többek közt Lobkovitz herceg hadtestparancsnoktól is elfogad szubvenciót. Hogy ezért milyen hazafias szolgálatokat tartozott teljesíteni, azt elképzelhetni.

De hát ne menjünk ily messzire, maradjunk meg ott, hogy a „Bud. Tud.” a magyar állam pénztárából is huzott szubvenciót, egy tekintélyes összeget, a mely alapján azzal volt motiválva, hogy ezen az uton fogják a hivatalos politikai híreket a sajtónak tudomására hozni.

És mi lett ebből? Az, hogy nem politikai hírekkel, hanem klikk-uralmi dicsőhimnuszokkal volt tele a félhivatalos ujság; dicsőhimnuszokkal és kézen fekvő igazságoknak, tényeknek gyárilag előállított lecafolásával. A szubvenciónak valódi rendeltetését rég elfelejtették és csudálkoztak, ha valaki meg tudott űtközni azon, hogy a könyvatos rajongó áradozásokkal van tele. Azt mondták erre, hogy csak nem fognak megfizetni valakit arra, hogy szitkozódjék: az éneklő madarat azért tartják, hogy énekeljen. Persze, csak hogy az állam kasszája nem arra való, hogy abból éneklő madarakat tartsanak.

És a kormánypárti sajtó nem állotta az éneklő madárnak bárgyu csicsergését utána szajkózni, vele együtt himnuszokat zengeni, lelkes áradozással talpat nyalni, hazudozni, rágalmazni. Ez az a rendszer, a mely megtestesülést nyert abban a névben, a mely most letűnt a közélet teréről, a hol egy szomorú, sötét árnyat képviselt.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Szerető szivek.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

... Kecsesen emelte fel piciny kezével Malvin nehéz köpenyét, mely alól ingerlően fénylett ki lakk topánkája, — másik kezével erősen belekapaszkodott a kocsi fogantyujába — hopp! bennült a zsölle ülésen.

Na! most már jól van!

Mamuskám teritse magára a kockás kendőt, — én meg majd felhajtom a klepetusom gallérját . . .

— Még egyszer pá Béla bácsi . . .

— Malvin jól viseld magad, a tavaszra bemegyünk mi is a városba — isten veletek!

Demeter János bevágott a lovak közé, s a családi bárka megindult.

Alig haladt a már számos esztendő kiszolgált kocsi félóránnyira, nagy pelyhekben kezdett a hó esni, — esett is aztán szakadatlanul.

A fehér lepellel borított táj áhitatot keltő és szép volt. A téli képekből elmaradhatlan gyászruhás varjak ezrei lepték el a hóval borított szántóföldeket — s Malvin mindezt nagy örömmel szemlélte — űrt,

majd hogy nem ujongott, mikor egy-egy haragos varju megtépásza madártársát, miért szedi ki előle a magvat a földből.

Lám milyen irigyek ezek a madarak, gondolta magában a szőke szépség, mily csunya is az irigység, pedig az ő Olga menyé is mennyire irigylit tőle az ő aranyos Béláját.

... Sok, sok gondolat futotta át piciny fejét e szóra — Béla, aztán mintha megunt volna a tájat szemlélni, behunyta szemét, s átadta magát az ábrándozásnak . . .

* * *

Bartha Béla egyike volt a bántás legvagyonosabb embereinek és — huszártiszt, ki vagyonánál és rangjánál fogva szivesen látott alakja volt a vidéknek. Nem volt multság, nem volt legkisebb összejevétel, hova őt meg ne hívták volna; — a lányok meg úgy becézték Bélát, mint egy cukor babát.

A bengeli tornaversenyre készült a vidék összes lánya. Lázasan várták a különböző színű nyári ruhák, senkise akart lekésni a nagyszerűnek ígérkező multságról. Még néhány nap s együtt lesz újra a bántás aranyifjúsága.

A bengeli erdő tisztásán még akkor is tüzögtek az apró nemzeti színű zászlókat a magas póznákra, mikor már egymást érték

a gígek, jól megrakva virgonc lánykakkal s piros képű, barna bajsú gentry fiukkal, kik egy-egy elejtett rossz viccel hatalmas kacajra erőltették hölgyeiket. Lett is aztán zaj, csak úgy visszhangzott az erdő.

A tornaverseny csak címet adott a multságra, egy-kettőt birkóztak, ugráltak, s megkezdődött a tánc.

A mamák elhelyezkedtek egy-egy árnyas fa alá, megbeszélendő, ki hány üveg befőttes rakott el tőle, — a nemsetes papák pedig megtömve ökölnagyságu tajt pipájukat — egy-egy hosszú asztal mellé telepedtek le. A multság megkezdődött.

Dombi Balásné, kit az egész környék nagyszónynak hívtak tiszteletreméltó alakjánál fogva, csak mint vendég szokott leányával a bántásban megjelenni, a nyarat tölti csupán sógoránál Dombi Bélánál. A környékeliek azonban úgy tekintik, mintha mindig köztük lenne, Dombi Malvin, az isteni szőke, pedig elismert szépség, ki az egész vidék fiatalágának bálványa — szóval, mikor a „nagyasszony” helyet foglalt a többi mamák között, megkezdődött az ostrom.

Már az első négyest táncolták, mikor éles nyeresítés zavarta meg a cigányzene akkordját, — megjött a Béla, susogták egymás között a kacér asszonykák.

Sajnos, hogy csak a név tűnt le, a rendszer megmaradt, és bővében alkalmazott spadassinokkal rakoncátlankodik továbbra is a közélet nyakan és megkocsonyásodott sivárságával, lelketlenségével, kapzsi pénzahajászatával élénk világot vet közéletünk elzüllöttségére.

A pénzért való lelkesedés, a szubvencióval megvásárolt dicsőítések, a sajtónak hatalmi érdekek szolgálatába való bocsátása, a honoráriumért való vádaskodás mind árnyékában jártak a névnek, mind megméltelyezték az ő közvetítésével a kormánypárti sajtót, annyira, hogy annak eltűnte a rendszer megszűnését távolról sem jelentheti.

Az a név nem személyt jelent, hanem fogalmat; e fogalom továbbra is megmarad és kifejezésére fog szolgálni annak a tevékenységnek, melyet alája összefoglalni lehet: a kitarított kormánypárti sajtó korrupciójának.

Az elhunyt örökébe új ember fog lépni, pénzért kapható minden; azonban hogy ki lesz az utód, ma még nem tudni. Majd meg fog indulni a hajsza a koncert és a ki legjobban fog tudni hizelegni, dicsőíteni, demantálni és vádaskodni, az fogja elnyerni a megürült helyet és az fog az állam pénzén mennyei zengzettel tovább csicseregni. Szegény ország, a melynek közéletét korrumpált, pénzzel megfizetett elemek vezérlik, szegény ország, a melynek sajtója nem tisztakezü!

*** Megtagadható-e az aláírás a házasságkötésnél?** A vármegye területén több anyakönyvvezetővel megesett, hogy a házasságkötés alkalmával a házaspár megtagadta a jegyzőkönyv aláírását. Ez esetre vonatkozólag most a belügyminiszter rendkívül érdekes leiratot intézett a vármegyékhez, kimondván, hogy a házaspár nem kötelezhető a jegyzőkönyv aláírására. A miniszter leirat indoklásából a következőket emeljük ki:

A házasságkötésnél közreműködő polgári tisztviselőnek feladata felvilágosítani a házaspárt, hogy a házasság törvényszerű

Malvin elsápadt. Tudta ő jól, mit jelent ez. Ujra felbresztette unoka nővére s az összeleányok haragját maga ellen, — itt van Béla, s az legelőször is őt üdvözli.

Ugy is lett. Bartha Béla, a vidék nyalka huszárja leugrott lováról, futó mosolylyal üdvözölte a társaságot, s egyenesen Malvin felé tartott

A mulatság a késő hajnali órákban ért véget.

Másnap az egész vidék tudta, hogy Dombi Malvin és Bartha Béla jegyesek, pedig rég elintézett dolog volt az a szerelmesek között, csak alkalmat kerestek, hogy ünnepélyes színezetet adjanak eljegyzésüknek, erre pedig jó volt a bengeli erdei mulatság.

* * *

Malvin ábrándozásai közepett elaludt a kocsiában. Mire felébredt, közel jártak Demeter János lovai a városhoz, — s otthon szeretett volna már lenni.

A bengeli tornaverseny óta, vagy mondjuk eljegyzése óta, egyszer látta Bélát, — Félév hosszú idő, hát még szerelmesek között: Bélát ezrede máshova szólította, Malvin pedig a karácsonyt is Bengén töltötte. Újévre adtak egymásnak találkát X . . . városba, hol Malvinék a telet tölteni szokták.

megkötése teljesen be van fejezve akkor, midőn a polgári tisztviselő a házaspárt a törvény értelmében házastársaknak nyilvánítja; ennél fogva a polgári tisztviselő ezen kijelentése után a házaspár immár törvényes házastársak. A mennyiben a házaspár ezen felvilágosítás dacára is megmaradnak vonakodásuk mellett és a házassági anyakönyvi bejegyzés aláírását, vallási meggyőződésükre való hivatkozással továbbra is megtagadják, a polgári tisztviselő a házassági anyakönyvi bejegyzés záradékában jegyezze meg, hogy a házaspár az aláírást megtagadta.

*** Díszmenet a millenniumra.** Percel Dezső belügyminiszter a törvényhatóságokhoz a millennium alkalmából rendezendő bandérium tárgyában a napokban leiratot intézett. A miniszter előadja, hogy a millenniumi ünnepségek tulajdonképpen középpontja és legjelentősebb része a koronázás évfordulóján, június 8-án rendezendő ünnepélyes hadi vonulás. A menet a király előtt vonul el a törvényhatóságok és Horvát-Szlavonországok bandériuma nyitja azt meg. Ezeket követik a törvényhozás két házának tagjai díszkocsikon, melyek előtt mint a koronázásnál, tizenegy országos zászlóvivő lovagol. Az elvonulás után a menet a budavári főplébánia temploma elé megy, a hol a koronaőrök és a koronaórság csatlakozik. Ezek előtt a három nappal előbb közszemlére kitett koronát és koronázási jelvényeket viszik hatlovas díszhintón. A menet erre az országházhoz vonul, a melynek kupolatermében az országgyűlés két háza ünnepélyes ülést tart. A magyar törvényhatóságok bandériumát a belügyminiszter, Horvátországot a bán vezeti. A díszmenet tervének ismertetése után a belügyminiszter a törvényhatóságok hazafiasságára apellálva, felhívja azokat, hogy vegyenek részt a díszmenetben, s alakítsanak szervező bizottságokat.

H i r e k.

Pécs, 1895. december hó 16.

Hitelezők figyelmébe.

Tegnap munkaszünetes nap lévén néhai való jó Baross Gábor kegyelméből, hát e sorok írója is elhagyta megszokott délutáni munkáját, a mi abban áll, hogy egytől hat óráig a Ribayban ül és kibickedik a kalabriászozóknak és szépen otthon maradt a fü-

Mikor a nagy uttól kifáradt lovak a város közepére értek, jól besötétedett, — itt-ott járt még néhány ember, kik bámulva néztek a különös alkotmány után, melyben Dombi Balázné s leánya ültek.

Malvin repeső szívvel várta a holnapot, vőlegénye érkezési napját. Valami különös előérzet nyugtalanította, mégis úgy, hogy dacára az ut fáradalmainak — a kora hajnal is ébren találta párnái között.

Elérkezett a nagy nap; zörgés az ablakhoz csalta. Visszafojtott lélegzettel leste, vajjon házuk előtt áll-e meg a fogat. Még egy perc, de a kegyetlen kocsis nem állította meg lovait.

Beállt az est is, de eredménytelenül. Multak napok, s a máskor rózsapiros, vig leányka, — sápadtan járt fel-alá a tágas szobákban, szívét marta a kínos bizonytalanság. Mindenki azt hitte, nem éri túl Malvin e napokat.

Körülbelül két hétre megérkezésük után — ép midőn reggelinél ültek Dombi Balázné és leánya — táviratot hoztak „Dombi Malvin urhölgy” részére.

Kevésen mulott, hogy Malvin le nem öntötte magát a forró teával — nagyon megijedt.

Reszkető kézzel tépte fel a piros pecsétet, s mohón olvasott:

tött kandaló mellett, a pipája és egy régi, nagy históriás könyv társaságában. A pipából füstölt, a régi könyvből silabizálni próbált; egy szóval igen kellemesen töltötte el a vasárnap délutánt.

Sőt hasznosan is, mert egy felfedezést tett olvasása közben. Egy világra szóló felfedezést, a melyre ha patentet kérne, hamarosan Rotschilddal és Wanderbilttel komáznék és nem kellene többé a fentebb említett verejtékes munkával, a kibickedéssel keresnie a kenyerét. De e sorok írója humánus szívevel van megáldva az Égtől; rajong az emberiség boldogulásáért, s mert a felfedezése annak óriási hasznára lesz, ime egy napot se késik, hanem már ma nyilvánossá teszi ezt a világraszóló felfedezést, a mi a régi irás szerint röviden a következő:

„Előjött vala pedig, a mint az már előjönni szokott világ teremtése óta, hogy egy bizonyos curilis hivatalban levő személyiség nem elég okosan ül vala Fortuna szekerén és arról magnificenter lefordul vala.

S az mikoron a lefordulás palam et publice leve, akkor publikáltatott ki ama fájdalmas dolog, hogy a curilis magiszter hivatalos irasain kívül több privát irásokat is csinált vala s ezekben kötelezi vala magát majd ennek, majd annak több száz forint kölcsönöknek a megfizetésére.

A kontraktusok birtokában levők között nosza támadta nagy terror tumultusque, mivel hogy a curilis magisternek bokros meritumain kívül mi sem is marada más ingó és ingatlan vitulusa, hogy Fortuna szekeréről leesett vala.

És már-már keresztet vetnek vala amaz emberek az kontraktusokra és fidibusznak szánják vala azokat, a mikor egy eminens gondolat pattan vala ki az fejükből, miként Jupiter fejből a páncélos Athéne. S szépen zsebre teszik vala az kontraktusokat és sietve sietnek fel a község házara, hol amaz curilis magiszter abdicatioja történnend vala meg.

S az mikoron a curilis magister abdicált volna, feláll egy amaz kontraktusok gazdáinak közül s ékes orációban demonstrálja vala, hogy milyen meritumokat szerze az curilis magiszter az urbs körül. És követi az elimerésben a másik, a harmadik, a negyedik, circa vagy tizenketten, quasi az apostolok és eloquenter oda konkludál vala mindnyájuk orációja, hogy ennyi meritumot jutalom nélkülül hagyni nem lehet, de igenis morális kötelesség volna, materiáliter is kézzel fog-

— „Ma délután érkezem, csókol Bélát.” Mély lélegzettel követte e sorok elolvasását, s az érzékeny lányka keservesen sirni kezdett.

Örömkönyvek hulltak szeméből, s a drága könyvekből egész tócsa uszott már a damasz asztalkendőn, mire az öröm mámorából felocsudott.

* * *

Késő ősszel találkoztak legutóbb Bartha Béla és Malvin, mire azután a vőlegényt ezredével áthelyezték.

A hosszú téli napok semmi szórakozást sem nyújtottak a pezsgővérű huszároknak, — ekeztek hát új állomásukon ismerkedni.

Első sorban a lányos házakat keresték fel, mi az atillásokra kevésbé veszélyes, de annál inkább a lányokra. Hiába teszik fel magukba a gyengébb nemhez tartozók, hogy azért is dacolunk a férfakkal, szíveik kemények lesznek, hiába minden erőlködés: az aranyujtásos atilla büverejű, könnyen szerelemre ébreszti a legjobban megpáncélozott szívet is.

Ugyis lett. Bartha Béla rövid idő alatt bálványa lett a vidék valamire való leányainak, nem csekély bosszúságára tisztársainak, kik pedig még nem voltak vőlegények.

— Tudod mit — mondák többször Tarjas százados és Lupi, a csupasz képű

ható elismerésben részeltetni azokért az abdicáló curilis magistert.

Denique az lett vala a finis rei, hogy az abdicáló magisternek 3000 szóval is háromezer forintokat ítélnek vala jutalmul a meritumaiért, melyek sokasága annyi volt legyen különben, mint az borban a spiritusz.

Hanem a curilis magiszter nunquam tette rá a kezeit a sok pecuniákra. Mert az mikoron megjelent a fiscusban az háromezer forintokért, elébe tartának vala tizenkét darab contractusokat és világossá tették vala neki, miszerint a meritumai jutalmát már előre elpossedálták vala az hitelezői.

S az mikoron elszámolák előtte amaz creditorok neveit, napvilágra jött vala, hogy azok a possedálók ugyanazok a tizenkettők volnának, kik oly eloquenter peroráltak az ő meritumairól és kézzelfogható jutalmat határoztak vala neki adni.

Ecset.

Napirend 1895. december 17-én.

Naptár: kedd, dec. 17. — Róm. kath.: Lázár. — Prot.: Lázár. — Görög-orosz: (dec. 5) Szá a. — Zsidó: Róschód. — Nap két 7 óra 48 perckor. — Nyugszik 4 óra 05 perckor. — Hold két 9 óra 20 perckor. — Nyugszik 4 óra 50 perckor. Időjárás: a budapesti közp. meteorologiai intézet jelzése szerint változás nem várható. Színház: S u h a n c. operette 3 felvonásbaa

(A népkönyha megnyitása.)

Tegnap volt a pécsi jótékony nőegylet által fentartott népkönyha megnyitása a papnövelde utcai Mathessa-épületben. A megnyitáson igen sok érdeklődő jelent meg s K r a s z n a y Mihályné, mint a népkönyhabizottság elnöke és a bizottsági tagok teljes számmal segédkeztek a megnyitáshoz. Bár az első napon csak kevés érkező jelentkezett, ma hétfőn azonban már összesen nyolcvan voltak, úgy hogy a tegnapi megmaradt káposztát is fel kellett melegíteni s az is mind elfogyott. Ugy latjuk a szegények is azt tartják, hogy a káposzta — felmelegítve jó s ezért mentek el tegnap az első ebédre oly kevesen s ma, a másodikra azért jelentek meg egyszerre olyan tekintélyes számban.

(Tűzoltók ünnepélye.) Mint legutóbbi számunkban megemlítettük, a pécsi önkéntes tűzoltótestület szombaton este 9 órakor a Tornacsarnokban nevezetes kis ünnepélyt tartott, ekkor osztatván ki a szolgálati

kadét Barthanak — ha te sokat donzsuanakodol itt, megizenjük Malvinnak, hogy mondjon fel neked, keressen hübb jegyest magának.

E kijelentést eleinte csak elérte a büszke huszár, zsebre rakta mint rossz vicet, de aztán unta. Különösen rossz néven vette a csupasz Lupi kadéttól, ki tulságig ment több ízben bizalmaskodásaival.

Tarjas százados névnapját ülték november végén. Éjjel felé a fehér asztalon megszámlálhatatlan mennyiségű pezsgő állott. Bartha pedig egyre azt huzatta a cigánynyal:

... Nemsokára helyrehozom hibámat
Temetőben találok a fejfámat ...

— Jól van — kiált közbe a kadét — ha meghalsz, elveszem én Málvint! ...
Többet nem szólhatott, mert e pillanatban Bartha Béla pohara ezer darabra törött a nagybögnön s utána e szó hangzott el durván:

— Tacsókó, fogd be a szádat! ...

Néhány perc múlva üres lett a vendéglő, az ijedségtől még mindig sápadt pincérek kelleltenül szopogatták a poharakban maradt pezsgőt.

diszermek ama tűzoltók között, kik öt, tíz és tizenöt év óta tagjai az egyesületnek. Az ünnepségre a tornacsarnok egészen megtelt díszes közönséggel; megjelent az önkéntes tűzoltótestület teljes számmal, továbbá a Zsolnay-gyári tűzoltók küldöttsége, valamint nagyszámu érdeklődő közönség. Az ünnepet Reeh György rendőralkapitány tűzoltó főparancsnok nyitotta meg, ki szép beszédben hívta fel a tagok figyelmét a szép ünnepségre és kitartásra buzdította őket a jövőre is. A lelkes beszéd után következett a szolgálati díszermek kiosztása, a mi a következő sorrendben történt meg: A r a n y érmet kaptak tizenöt éves szolgálatuk elismerésül: R u e p p r e c h t Nándor és L u d a s i Sándor, ezüstérmet tízéves szolgálatukért: L e i n k a u f Mátya, C s e r Gyula és S e l é n y i Antal; végre bronzéremmel lettek kitüntetve B r a u n József, H o r v á t h Sándor, L a n g e r Alajos, R o s t á s Géza, G a n t e r Ferenc D o l l i n g e r András és L i s z k a v á r y János. Az érme kiosztását kedélyes kis mulatság követte, melyen, valamint az ünnepi aktus közben is, a Zsolnay-gyári tűzoltók zenekara szolgáltatta a zenét.

(Himen.) F o n József, az Alt és Böhm helybeli cég kereskedelmi utazója f. hó 26-án tartja esküvőjét L o w e n b e r g Bertával Szatmárott.

(Pályázat.) A pécsi kir. törvény szék területéhez tartozó dárdai kir. járás bíróságnál egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázók kérvényeiket tizennégy nap alatt nyujtsák be a pécsi kir. törvényszék elnökségéhez.

(Gyász.) Baró Ottinger Gottfried, nyugalmazott cs. és kir. huszár ezredes f. hó 14-én hetvennégy éves korában elhunyt. Temetése ma délután 3 órakor történt meg a megye-utca 4. szám alatti gyász házból a budakülvárosi sírkertbe, fényes katonai gyászpomba és nagy részvét mellett, az összes pécsi kelyőrség tisztikarának részvételével, élén Schlippenbach gróf vezérőrnaggyal. Az elhunytat gyászolják özvegye szül. Várbogyai Bogya Matild, Szentgyörgyvölgyi Szé p László és neje K e l e m e n Irén, ugy ezek gyermeke Margit, valamint nagyszámu kiterjedt rokonság. Az elhunyt lelkiüdvéért az engesztelő szentmisédzat holnap (kedden) reggel 9 órakor fog bemutatni a belvárosi plebánia templomban.

(A rendőrségre citált éjjeli őr.) A közeledő karácsonyi ünnepek előtt a gazdasági hivatai, régi gyakorlatához hi

Következő nap estéjén három orvos is forgolódott Bartha főhadnagy ágya körül. A „tacsókó“ golyója jobb karját furta át — veszélyes sebet kapott.

— Valószínűleg amputálni kell Bartha karját — panaszkodott a törzsorvos vacsoránál a tisztikarnak, — nincs mentés! látjátok gyerekek, minek is heccelitek egymást folyton.

A végzetes nap elérkezett. Öt vármegye híres ifját megfosztották jobb karjától.

Ez okozta hát a kínos hallgatást, s késedelmet vőlegény és menyasszony között.

Egyik sem vállalkozott Bartha kollegái közül a szerelmes menyasszonynyal közölni a szerencsétlenséget.

* * *
Nincs toll, mely festeni tudná Malvin és Béla találkozását ama téli estén, melyre érkezését tudatta. A felcsigázott kíváncsiság, melylyel Malvin kedvesét várta, édes gyümölcsöt hozott mindamelllett: Egy röpke visszahökkenés, midőn a drága karok helyett mereven lógó ruha ujj akadt kezébe, egy hosszú sóhaj s egy forró csók a csonka karra — s keservesen sirtak:

— Szeretlek Bélám így is, az isten majd megsegít bennünket!

M o l n á r J ó z s e f.

ven, most is alkalmazott éjjeli őrköt, kettőt-kettőt úgy a balokányi, mint a Scitovssky-téri sétányra, hogy az ott levő fenyőfákat megoltalmazassa az ellopástól. Mindegyik őr kapott magának egy-egy revolvert is, hogy esetleg azzal ijesztesse rá az éjnek évadján fenyőt lopni járó tolvajokra. Hát egy ilyen őrrel történt meg vasárnap este 6—7 óra között, hogy egy ur a rendőrségre citálta az őrhelyéről. Azaz hogy épen az volt az oka a rendőrségre citálásnak, hogy a jámbor éjjeli őr rossz őrhelyet választott magának, amenyiben odaállt a sétány bejáratához és a kalapot a szemére huzva, a szűrébe beburkolózva, kezében a revolverrel, várta a fenyőfatolvajokat. Ezen a furcsa örködésen habarodott fei aztán a sétátéren áthaladó ur és becitálta magával a rendőrségre, hogy megtudja, nem haramiával van e dolga, a ki fegyverrel kezében vár valami bűbugyellárisu pasasérra. A rendőrségnél aztán elvették az őröt a revolvert, az aggó urat pedig megnyugtatták.

(Tisztujítás a szomszédban.)

Ma ment végbe Szegzárdon Széchenyi Sándor gróf főispán elnökelete alatt Tolnamegye tisztujító közgyűlése, mely alkalommal az egész tisztikar, a nyugdíjba vonult Németh N. János tamási szolgabíró kivételével, közfelkiáltással újra megválasztott. Alispán lett e szerint újra Dóry Pál, főjegyző Simonsits Elemér, tiszti ügyész Fördös Vilmos, központi főszolgabíró Nunkovich Ferenc, völgyeségi járási főszolgabíró Nagy István, dunaföldvári főszolgabíró R a s s o v s z k y Julián, dombovári főszolgabíró Szé w a l d Mór, szolgabírák Bajó Pál, Söröss József, Szentiványi Miklós, Halász Géza, Rudnyánszky István b. Pénztárnok Mó d l y László, eltenőr Bodnár István, árvaszéki elnök Kurcz Vilmos, árvaszéki ülnökök W a r g h a Lajos, Hajpál Sándor, Papp Gyula, Korbónics Dező, Steinfeld Béla Árvaszéki jegyző P é c h y János, I. aljegyző Forster Zoltán, II. aljegyző Ery Márton dr., III. aljegyző Szé w a l d Oszkár, IV. aljegyző Reich Oszkár. — Somogy megye holnap, kedden restaurál.

(Gyógyszertár Beremenden)

A belügyminiszter Beremenden gyógyszerár felállítására megadta a miniszteri engedélyt Lechner Antalnak, a pécsi takarékpénztári igazgató fiának s így a beremendiek régi kívánsága, hogy gyógyszerárt kapjanak a községbe, rövid idő múlva teljesülni fog.

(Fizetésektelen cég.) Eiszner Mór, siklósi kereskedő a bécsi hitelezői védegyelet híre szerint fizetésektelenséget jelentett.

(A recepció emlékezete.) Mint szigetvári levelezőnk írja, az ottani izr. hitközség az izraelita vallásnak a bevett válaszok sorába történt felvétele emlékére tegnap délelőtt 10 órakor az imaházban ünnepélyes istentiszteletet tartott, mely alkalommal K o h n Ármin dr. főrabbi szép szavakban ecsetelte a nap jelentőségét.

(Gyilkos unoka.) Borzalmas hírről értesítik Decs községből lapunkat, hogy ott egy 8 éves Rác János nevű iskolás fiu boszúból saját 56 éves nagyanyját — mivel ez őt valami csinyeért mefenyegte — édes atya puskájával meglötte. A golyó a szegény asszonynak álkapcáját szakította ki s életben maradásához kevés a remény.

(Uj iskolaszolga.) L e h o c k y Sándor kunmajsai lakost a vallás- és közoktatásügyi miniszter a pécsi állami főreáliskolához iskolaszolgává kinevezte.

(Díjnokok keresztetnek.) A szegzárdi kir. törvényszéknél több díjnoki állás van üresedésben. Pályázni óhajtok kérvényeiket 14 nap alatt adják be a szegzárdi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Furcsa disznóvásár.)** Egy soproni disznókereskedő e hó 10-én nagy disznótlést rendezett Baánban a nagy korcsma udvarában. 25 kövér disznóját élve nem szállíthatta Baranyaváron (fertőzött község) keresztül a monostori vasuti állomásra. Ez okból kés alá vette őket s így leölve, meg tisztítva, fölhasogatva szállítja majd tovább. A baániak meg vannak elégedve a kereskedővel, mert a vesztegzár dacára is 38—40 krjával fizeti kilóját a tiszta disznónak. — Csak a boraikra is találkoznék ilyen — leben und leben lassen — vevő? Majd jön ilyen is; ha pedig nem, úgy okozzák azt, a ki 60 puttony „csemegéből“ 80 akó bort adhatott el!

— **(Senki leánya.)** Vasárnap egy 10 éves kis leánykát toloncoltak Tolnárról Szegzárdra, ki szüleit sohasem ismerte s már emlékezete óta bolyong a világban, rendszeren a koldusok társaságában tartózkodott, mert a szükséges élelmet ő is úgy kolduta össze. A rejtélyes „Senki leánya“ a központi főszolgabíró előtt Frai Annának vallotta magát és elmondta, hogy ő szüleit sohasem ismerte, csak annyit tud, hogy egy asszony nevelte föl, a ki egy alkalommal éjnek idején kivitte a vasuti sínek közé, hogy a vonattal elgázoltassa. Mielőtt azonban a vonat megérkezett volna, az asszony őt ott hagyta egyedül; ekkor bevánszorgott a közeli községbe és azóta különösen Tolnárvármegye községeiben csavargott. Volt hazamosabb ideig Szegzárdon, Tolnán, Faddon és Döbröközön, sőt a mult évben a Ferenc-kórházban is felvették a betegek közé, hol nem Frai Annának, hanem Kovács Annának jegyeztette be magát. A főszolgabíró Gyimóthy Ferenc szegzárdi rendőrbiztosnak adta át a kis leányt, hogy kilétét derítse ki. A rendőrbiztos hosszas fáradozás után annyira kiderítette, hogy a szegzárdi Ferenc-kórházban egy báttaszéki ember ráismert és azt állítja róla, hogy Unterberger Márta mágocsi illetőségű hajadonnak szerelem gyermeke, ki jelenleg Nápolyi Péter báttaszéki cipésszel él vadházasságban. Ezt azonban a leányka tagadja s most a további vizsgálat less hivatta kideríteni, hogy tulajdonképen, hogy hívják és kinek a gyermeke a „Senki leánya“, kiben nagy mimorékká tudja magát tenni, hogy őt látva mindenkinek megesik a szive rajta. Kóborlása alatt is így birta könyörületre az embereket.

— **(Békeliga Budapesten.)** Suttner Berta báróné tegnapi előadása után számos ovációban részesült. Az angol királynő szállóban bankettet rendeztek tiszteletére, melyen Suttner báróné férje felköszöntötte a magyarokat, kik büszkének lehetnek a külföld előtt elért sikereikre. Itt említjük meg, hogy a magyar béke egyesület elnökévé tegnap Jókai Mórt, alelnökévé Berzevicy Albertet választották.

— **(Aprópénzes pósta.)** Érdekes és figyelemreméltó reformesszémét vet fel Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő egyik debreceni napilapban. Azzal az eszmével foglalkozik t. i., hogy miként lehetne a szegény népet a pénzküldés alkalmával porto fejében reánehazadó teherrel megszabadítani. Erre nézve a következő életrevaló módozatot ajánlja: Az 1 vagy 2 koronára rugó pénzküldeményt nem postautalvánnyal kellene rendeltetési helyére juttatni, hanem levelezőlap segítségével; mikor is a levelezőlapra ráragasztanak a küldendő összegnek megfelelő névértékű postabélyeget; ez bélyegződnék és rendeltetési helyén a levelező-lap áthozójának lenne az összeg kifizetendő.

— **(Körözött papirkereskedő.)** Engel A. Jakab volt tolnai papirkereskedő iparkihágás miatt a szegzárdi szolgabírói hivatal pénzbírságra ítélte. Az elmarasztaló íté-

letet azonban nem lehet az elítéltnél kézbe síteni, mert Tolnárról eltávozott, s hogy hova, azt elfelejtette bejelenteni. Most tehát a szegzárdi szolgabíróóság körözeti az ismeretlen tartózkodásu papirkereskedőt.

— **(Azok az ápolási költségek.)** Pothosnik József esztergályos segéd elöregedett, már s 53 éves korára megérte azt, hogy Budapesten kórházba kellett mennie, hol a felvételnél szegzárdi illetőségűnek vallotta magát. A kórházba fel is vették, ott meg is gyógyult s akkor eltávozott a nagy városból, hogy a vándor életet megpróbálja. Es az ápolása költségeit most követeli a kórház igazgatósága Szegzárd községén, de a község nem hajlandó ezt megfizetni, mivel kételkedésben van az iránt, hogy az öreg Pothosnik József csakugyan odavaló illetőségű-e. Ép ezért a szegzárdi alispáni hivatal most körözeti az öreg legényt, hogy saját vallomása és írományai alapján állapítsa meg, hogy a község fizet, vagy — nem fizet.

— **(Öngyilkos katona.)** Szombaton reggel a fővárosi üllői uti kaszárnyában Jem György 52. gyalogezredbeli közkatona főbe lötte magát. Az öngyilkosság oka az, hogy Jem közvitéz „maródit“ jelentett, de az ezredorvos szolgálatképesnek tartotta és vasárnapra rapportra volt berendelve. A büntetés elől való félelem a halálba kergette. A golyó a szerencsétlen egész szájjapadlását szétmarcangolta és tenyérnagyságu lyukat ütött rajta. Hosszu kínlás után meghalt.

— **(Becsületes megtalálók figyelmébe.)** Horváth Uglesa kistaludi lakosnak egy másfél éves, sötétsárga, kanca csikaja, a melyik hátsó lábára kesely, a bal szemén pedig hályog vagyon, a mikor a mohácsi vásárról hazafele hajtott volna, valahogy elszabadult és megugrott az Udvar és Baranyavár közötti rétségen. — Lengyelóti József szigetvári lakostól pedig Szentlőrinc és Pécs között egy vörösszőrű borju szökött el, mikor a csordát Szigetvárra hajtotta volna. A becsületes megtalálókát kéri a dárdaí, illetve a szigetvári szolgabírói hivatal, hogy a megugrott jószágokat adják át jogos tulajdonosaiknak.

— **(Iskolás leányok a cognacgyárban.)** Mint a fumei „Voce del Popolo“ írja, nemrégiben az ottani leányiskola felsőbb osztályainak növendékei látogatást tettek „Pfaus társaság“ cég cognacgyárában. Megtekintették a tanító-testület, valamint a gyári személyzet kalauzolása mellett az összes gyártási készülékeket, a lepárlási eljárást, a mely megmagyaráztatott nekik. Végül a gyárnak egyik legkitünőbb különlegességét, a „Garnero Brandy“ t izlelték meg, a mi a kedves látogatókat valóban elragadta, és sokan kockáztatták meg azt a kijelentést, hogy ha majd önálló háziasszonyok lesznek, vendégeiket ilyen fejedelmi itallal fogják megkínálni.

— **(Utánzásoktól való óvás.)** Maager W. valódi tisztított dorsmájolaja a sokféle utánzások meggátlása céljából jelenleg csak oly háromszögű palackokban hozatik forgalomba, melyeknek külső burkolata egy törvényesen védett zárószalaggal van ellátva, amilyen a lapunkban foglalt hirdetésekben látható. Eme zárószalagok által a palackok most már külsőleg könnyen megkülönböztethetők más háromszögű palackoktól és felismerhetők, mint a valódiak. Ama betegek tehát, akiknek az orvos Maager-féle dorsmájolajat rendelt, utasítsák vissza határozottan mint utánzatokat azokat a háromszögű palackokat, melyek nincsenek ellátva e zárószalaggal.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ **A szombati előadás.** Catulle Mendés neve a pikáns irodalom terén nem ismeretlen. E tisztelt franciának „Tabarin felesége“ cz. drámáját láttuk premierül szombaton este. Székesfővárosunkban a nemzeti színházban tavaly decz. 4-én volt ez bemutatva. (Ugyanakkor adták a nemzetiben a pécsi születésű Buda y Bélának „A király“ című egy felvonásos rimes vigjátékát.) A fővárosi lapok némelyike a lehető legszigorubb kritikával pocskékká tette Mendés e drámalettjét. Pedig e kis komédia, úgy a mint a mi színészeink játszották, nem oly ocsmány dolog. A komédiás (Somogyi) mert hűtlenségen fogja feleségét (Kissné) ezt megöli. Maga a darab a lehető erős realizmussal van megszerkesztve s a két szereplő nagyon jól alakított. Különösen az asszony haldoklási jelenete volt megkapó.

○ **„A Parasztbecsület“** Mascagni örökbecsű operettje képezte az est második darabját, melynek előadását egészben sikerültnek mondhatni, bár a magánszereplők, Kiss Pista kivételével, mind erős indispozícióval küzdöttek s ez lehetett oka, hogy a darab vége felé a rendezői kék plajbász működése is igen érezhető volt. A zenekar kifogástalanul működött s a jelenvolt nagyszámú és előkelő közönség részéről a nyitány előadása után megérdemelt tapsban is részesült.

○ **A bányamester.** Zeller Károly csinos zenéjű operettje, a melynek cselekménye azonban nem igen dicséri a német társszerzők találékonyosságát, tegnap este nem valami szépszámú publikumot vonzott. A karzatnak ugyan megvolt a maga vasárnapi telt ábrázata, de a páholsorok és földszint bizony böjties színben valának. Az előadás a jók közé sorolandó. Kiss Pista elemében volt a címszerepben s csak úgy pazarolta nagyterjedelmű, szép hangját. Juhász Ilona (Fichtenau grófkisasszony) igen kedves volt s remekül énekelt. Polgár (a bányagazgató) és Bodroghiné (a felesége), valamint Dezséry és Follinus az előadás sikeréből ugyancsak kivették a maguk részét. Kaposi Józsa (Nelli) és Nagy Imre (Roderik herceg) kitünően voltak diszponálva. A karok összességében énekeltek; a rendezés és diszletezés is jó volt, Kiss Pista zenebandájának fölhasogató csinnadrattája azonban elmaradhatott volna.

○ **Általános neveléstan.** Ily címmel fordítják le Amberger Márton tanító és Virág Ferenc lelkész Német-Bólyban, Fr. S. K. Haszmann, a híres pedagógus „Allgemeine Erziehungslehre“ című neveléstan művét. A 10 ivre terjedő munka a pécsi lyceumi könyvnyomdából fog kikerülni s egy példány ára 1 frt lesz. Előfizetéseket elfogadnak a fordítók.

○ **Egy célszerű kézikönyv.** Rónaky Kálmán dr. megyei árv. jegyző összeállításában a napokban egy praktikus és kelendőre számítható kézikönyv fog megjelenni Pécsen. A címe lesz: „Baranyavármegye Helyiségnévtára.“ — A jelzett mű Baranyamegye községeit mutatja be, amint azok egyes dolgokban hova tartoznak. Megtudható lesz e munkából a községek lakóinak száma egy egyetemlegesen, valamint felekezet és nemzetiség szerint, a községeknek területe, úgy járáások és jegyzőségek szerinti beosztása, a pusztáknak, malmoknak stb. hovatarozandósága. Továbbá, hogy mely községeknek van vására és mikor tartatik e vásár; hogy a községek melyik adóhivatalhoz, jbirósághoz, tükvi hatósághoz csendőr- és szakasz-parancsnoksághoz tartoznak; mely községben van posta és az egyes községeknek melyik az utolsó postája. Megtudható lesz e műből az anyakönyvi kerületek beosztása, a plébánia és lelkészi hivatalok székhelyei s hogy ezen hivatalokhoz mely

községek tartoznak; hogy az iskolája közsé-ge vagy milyen felekezeti; továbbá a közegészségügyi körök s hogy hol van gyógy-szertár, hol van kör- és hol járásorvos. Melyik helyen van vasuti állomás vagy feltételes megállóhely. Végül az egyes községeknek egymáshoz távolsága is ki lesz tüntetve kilom-terekben. Szóval benne lesz mindaz, a mit a községi előjáróknak, körjegyzőknek, ügyvédeknek, kir. körjegyzőknek és a nagy-közönségnek tudnia kell. Rónaky dr. műve tehát igen jó szolgálatot fog tenni, most egy könyvben lesznek meg, nagy fáradság-gal és gondnal összeállítva azon adatok, melyeket csak hosszú utánjárás után lehet most megtudni. A munka beosztása a keze-lést igen könnyűvé fogja tenni. A jó gon-dolatra valló nagy szorgalmat mutató és türelmes munkát igénylő hézag pótló mű-Valentin Károly fia cég kiadásában fog megjelenni.

T a n ü g y.

(**Iskolai bizonyítványok és oklevelek.** Wiassics Gyula vallás- és köz- oktatásügyi miniszter az oklevelek és bizo- nyítványok másodlatainak és másolatainak kiállítása tárgyában üdvös rendeletet adott ki, a melyre az adta meg az impulzust a miniszternek, hogy a kultuszminiszterium ügyforgalma évről-évre rohamosan gyarapszik, s ennek következtében komoly szüksége mutatkozik annak, hogy egyes ügyek elinté- zése a központtól közvetlenül az intézeti előjáróságok hatáskörébe utaltatván, egyfelől az ügyforgalom apasztassék, másfelől az ügymenet gyorsítsassék, s egyöntetűvé tésse- sék. Ezt célozza a jelen rendelet is, mely az iskolai bizonyítványok és okmányok másodlatainak kiállítását közvetlenül azon tényezők, intézeti igazgatóságok hatáskörébe utalja, amelyek az eredeti okmány kiállítá- sára jogosítvák. Intézkedik azonban a ren- delet afelől is, hogy a főiskolai végbizonyít- ványok, indexek, tanképesítő okmányok, főiskolai oklevelek, államvizsgálati bizonyít- ványok, szóval a fontosabb okmányok másodlatainak kiállítása körül az esetleges visszaéléseknek eleje vétessék azzal, hogy mind az eredeti okmány, mind a másodlat kelte és száma az illető tulajdonos megne- vezésével a kultuszminiszterium Hivatalos Közlöny-ében közzététessék. Megállapítja a rendelet a másodlatok kiállításáért minden egyes esetben fizetendő díjakat, melyek kö- zül a legmagasabb 10 korona.

(**A magyarosodó Tolna.** Tolna- vármegye népiskoláinak tanfelügyelője, Ti- h a n y i Domonkos, sorba látogatja a vár- megye községeinek iskoláit, hogy a nép- nevelésügy előhaladásáról tapasztalatokat sze- rezzen. Igen dicséretes haladást talált a tanfelügyelő Tolnában, melynek népiskolái- ban a növendékek példás szorgalommal és előmenetellel tűnnek ki, s tantióik a nyomor- ruságos 309 frt minimum mellett is nemcsak jó tanulókat, de jó magyar hazafiakat is nevelnek belőlük, mert minden növendék a legszebb előmenetelt mutatja a magyar nyelv- ben is. Ezzel szemben azonban vannak még községek, így B o n y h á d, T e v e l és K i s- Székely, melyek iskoláiban a magyar nyelvben még igen hátravannak a növén- dékek, s melyek tanítóit a tanfelügyelő épen ezért dorgálásban is részesítette.

Törvényszék.

§ **Gyujtogató unokaöccs.** K i s s Lajos, turonyi lakos, igen nagy barátja a bornak. Olyan állapotban aztán, mikor a bor a fejébe száll, izgága és veszekedő, ha pedig szomjas, akkor a borért ölni is képes

lenne. Így tett az ősz elején a rokonával, Balogh Jánossal is, azt megtámadta és életveszélyes fenyegetéssel illette, ha a pin- céjéből nem adja elő a bort, a mit az anyja adott át annak, hogy a fia azt is meg ne igya. Kiss Lajost ezért Balogh János felje- lentette a törvényszéknél s ott el is ítélték három napi fogházra kihágás miatt. E feletti boszujában aztán K i s s Lajos október hó egyik éjjelén felgyújtotta Balogh János 183 keresztet tartalmazó szalma kazlát, 130 frt kárt okozva így a rokonának. A gyujtogatás gyanuja rögtön reá esett; a csendőrök el- fogták és ő be is ismerte, hogy boszúból gyújtotta fel Balogh János szalmáját. A gyuj- togató unokaöccs felett ma ítélt a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya s gyujtogatás büntette miatt egy évi börtönre ítélte, melybe azonban két havi vizsgálati fogsága beleszá- mittatik. Az ítélet jogerős, mert sem vádlott, sem a közvádó nem felebbezte meg s az elítélt gyujtogató át is lett adva büntetése kiállása végett a kir. ügyészségnek.

§ **Vasutiak a vádlottak padján.** Folyó évi május hó 28-án vasuti baleset történt a pécsi pályaudvarban, a mennyiben kocsitolás közben a rosszul alkalmazott vá- gányváltás miatt a tolatott kocsik a műhely- hez vezető csonka vágányra jutottak és neki- mentek a műhely falának azt betörték és a leomló fal N é m e d i József vasuti munkást maga alá temette s olyan sérüléseket okozott neki, hogy sebei 20 nap mulva gyógyultak be. A balesetet okozó vasuti alkalmazottakat úgy mint M á t h é János kocsitolót, ki a váltót rosszul állította be, valamint H o r v á t h István kocsivezetőt, úgy V i l l i n g s d o r f e r Antal kocsitolót és L i n k a Miklós mozdony- vezető gyakornokot a vasuti igazgatóság fe- gyelmi uton megbüntette a balesetet okozott gondatlanság miatt, a sértett Némedi pedig fejelentette őket a bíróságnál. A kir. törvény- szék által ez ügyben a megtartott végtár- gyaláson a kir. ügyész M á t h é Jánost és H o r v á t h Istvánt gondatlanságból oko- zott súlyos testi sértés vétségeért kérte meg- büntetni, míg a másik két vádlott ellen a vádat elejtette. A törvényszék ítéletében a közvádó álláspontjára helyezkedve M á t h é Jánost nyolcnapos fogházra és 5 frt pénzbün- tetésre H o r v á t h Istvánt pedig 15 frt pénzbüntetésre és 5 frt mellékbüntetésre ítélte V i l l i n g s d o r f e r t és L i n k a Miklóst pe- dig a vád és következményei terhe alól fel- mentette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 16-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi Dezső az elnöki bejelentések kapcsán tudomására hozta a t. Háznak a főrendiházi üzeneteket, Eötvös Loránd b. lemondó levelét a közszegi mandátumról, továbbá a stomfai és a giráltyi pótválasztá- sokat, Eötvös báró lemondását tanári mű- ködéssel indokolja, valóságban pedig az az oka, hogy rendkívül elcseseredett a kor- mány ellen.

Ezután F e h é r v á r y Géza b. honvé- delmi miniszter nyújtott be egy törvényja vaslatot, a miután a tiz percig tartó ülés véget ért.

T Á V I R A T O K.

— **A görög külügyminis- ter a keleti helyzetről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Skourés külügy- miniszter az „Akropolis“ egy munkatársa előtt következőleg nyilatkozott a helyzet- ről: „A görög kormány óhajtja és re-

méli, hogy Törökországban a mai status- quo fenn fog tartatni. A miniszterek ismerik a helyzetet és Európa felfogását. Tény, hogy arra az esetre, ha Török- ország ma felosztatnék, Görögország csak károsodhatnék. Jóllehet a török viszonyok némi javulást mutatnak, nekünk mégis váratlan eshetőségekkel is kell számol- nunk, éppen azért ma várakozó a politi- kánk, de megteszünk mindent, hogy azok készületlenül ne találjanak.

— Gyanusított fejedelem.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) To- kieff ellenzéki képviselő — mint Szófiából jelentik — négy interpellációt intézett a kormányhoz, melyeknek éle a fejedelem sze- mélye ellen irányul. Kifogásolja különösen a módot, miként használja a fejedelmi udvar a nemzeti címert és rosszalja, hogy a feje- delem Euxinograd kastélyt sajátjaként te- kinti, holott a nemzet azt Sándor feje- delemtől a hozzátartozó parkkal együtt két és fél millió frankért az ország szá- mára megvette.

— **Osztálysorsjegyek hu- zása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hatszáz ezer koronás jutal- mat a 91773. sz. sorsjegy kapta, a mely ezen felül 6000 koronát is nyert. 10.000 koronát nyert az 1155 sz., 15.000 koronát a 18407 sz. sorsjegy.

— **Ruthén küldöttség a ki- rálynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma fogadta a király a 220 fő- ből álló ruthén küldöttségnek hat tagját. Az egész küldöttség felvonulását — fel- söbb rendeletre — a rendőrség megtil- totta. A hat kiválasztott hangsúlyozta a király előtt megbízóiknak hódolatát és a királytól teljhatalmu biztos kiküldését kér- ték. A király megígérte, hogy panaszukat meg fogja vizsgáltatni.

— Öngyilkos cukrászleány.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ha- mis Ilonka, feltűnő szépségű cukrászleány ma megmérgezte magát. Érdekes háttere van az esetnek. A fiatal cukrászleány fél- tekeny volt egyik fővárosi színház fiatal nő tagjára, a ki viszont fondorkodással a fiatal cukrászleányt becsukatni akarta. A leány még él.

— **Röpirat a szultán ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Általános feltűnést kelt Atbenben egy a napokban megjelent röpirat, mely „V. Murad és a török dinasztia titkai“ cím alatt sok részletet mond el, melyek eddig a nagyközönség előtt ismeretlenek. A mű szerzője Dsemaledin bey, az ifju törökpárt egyik legkiválóbb tagja, ki jelenleg távol időzött Konstantinápolytól, a röpirat előszavában hangsúlyozza, hogy mindannak szemtanuja volt, a mit könyvé- ben elmond. Jelen volt Abdul Azizsz detró- nizálásánál és Murad megkoronázásánál, rész- letesen leírja Abdul Azizsz öngyilkosságát, a miniszterek lemeszárlását a cserkees Hasszán által, elmondja, mint fosztották meg Murá- dot a tróntól, miként jutott Abdul Hamid uralomra; leírja az 1876 iki alkotmány elő- ményeit és ecseteli az életmódot, a melyet Murad folytat, mióta örültnek nyilvánították. A könyvet, mely görög nyelven jelent meg, ugyszólván a török követség ablakai alatt árulgatják, de az utóbbi a sajtó szabadság- nál fogva mit sem tehet ellene.

— **Utazó antiszemita főügynök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ahlward híres antiszemita agitátor Amerikában fiaskót vallott. A nagy dobbal hirdetett gyűlésre alig néhányan jöttek el. Különben a gyűlést tel is osztatták.

Közgazdaság.

□ **Pótvásár Ráckozáron.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Ráckozár községben a folyó évi október 21-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett folyó hó 16-án, vagyis ma hétfőn, pótvásár tartassék.

□ **A nagyatádi mentelepen** kiűtött a lovak között a ragályos havivakság s ennek gyógyítása s a ragály tovaterjedésének megakadályozása végett a kereskedelmi miniszter a budapesti állatorvosi intézet két tanárát küldötte Nagy-Atádra. A beteg lovak a többitől szigorúan elkülönítették s a tavaszra már fedező állomásokra se fognak kiadatni.

□ **A „Tiszavölgyi-társulat“** tegnap tartotta meg évi közgyűlését, Losonczy Mihály miniszteri tanácsos alelnök elnöklétével. Elnök bejelentette, hogy Darányi Ignác főtitkárnak miniszterré történt kinevezése folytán ezen állás üresedésbe jött, s erre Fekete Márton központi bizottsági tagot választotta meg. Elhatározták, hogy Darányit kinevezetése alkalmából melegen üdvözlik, Festetich Gábor gróf, volt földmivelésügyi miniszternek pedig a közép Duna egységes szabályozására vonatkozó törvényjavaslat kezdeményezéséért, köszönetet, elismerést szavaztak.

□ **Muzsikáló ökörbőrök.** A Magyar Bőripar című, bőrkörökben nagy kedvelt ségnek örvendő ujság utolsó számában elfog a keserűség valami költői lelkületű bőrkeskedőt, a ki imigyen kesereg a bőrarak hanyatlásán:

— Gördül a lavina! Valóságos szálló igévé lett ez a két szó, mióta a bőrüzletbe beütött a mumus.

A érdekes cikkből megtudja továbbá azt is, hogy a bőrlavina már augusztustól fogva gördül, meg hogy valami titkos bőrkönyvesinálónál számos fogadás történt pro és kontra, hogy mily messze fog gördülni december végéig. A poetikus cikkirő folytatja a költői képet és így ír:

— De ah eltekintve a fogadásoktól, a lavina gördül immár tul január és február haván (?) és mennél tovább gördül — annál hangosabb a zenéje!

Ah! a lavina zenéje! „Az idegenre viszáson hat ez a különös hangzavar“, írja a szerző, véget vetve minden reményünknek, hogy valaha gyönyörködhesünk a lavina isteni zenéjében. Végül így végzi a cikket:

— A jelenet után azonban következik a kitisztulás.

Bevalljuk, hogy a mondás mély értelmét még nem sikerült egészen megértenünk, de a mint megtörténik, kötelességünknek fogjuk tartani erről olvasóinkat, értesíteni. A tehetséges fiatal ember, ki cikk két melodramának szándékozik feldolgozni, óvakodjék, nehogy agyon találja űtni a le gördülő lavina.

A mély érzésű ifju példája azonban úgy látszik ragadós s úgy látszik óriási át alakulást van hivatva előidézni az irodalomban, a mennyiben alapját veti meg az ugynevezett kereskedelmi lírának. A börze-rovathoz ezentul fiatal lírai költőket fognak alkalmazni s a közül a jövőben ilyen fajta tudósításokat fognak olvasni:

Értéktőzse.

Bár az ő szíve volna ily gyenge írányomban, mint a mai tőzse!

A hitelrészvények esnek, mint egy egy őszi délutánon a rózsaszirmok, de a villamos vasut szilárd és állhatatos, mint szerelmem.

A Duna gőzhajózási társaság részvényeseinek csupán bubánatot fizetett osztalékul . . .

És így tovább.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

December hó 17-én.

1. Dobrokesz Draginya — Kohn Ignác d. e. 9 óra.
2. Ács Dávid — Hirling Károly d. e. 9 óra.
3. Decsi Sándor — Gondi Ferenc d. e. 10 óra.
4. Burger Irén — Farkas Jenő d. e. 10 és fél óra.
5. Cseh Ferenc — Jakab Samu és neje d. e. 11 óra.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1895. december 18-án

7332. Kis Varga József és társai ellen szándékos emberölés miatt

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

XXIV. évfolyamára.

Egy éve mult, hogy a „Pécsi Figyelő“ napilappá lett és mint ilyen, pályafutásának 24-ik évébe lép, hogy fennen lobogtassa azt a zászlót, mely alá sorakozva olvasó közönségünk kitartott velünk jobban, rosszban, mindenha a függetlenségi eszme szolgálatában. Talán soha se volt e hazának oly nagy szüksége a tisztán megőrzött elvek és igazaink hangoztatására, a hamisítatlan nemzeti közérzület ébrentartására, mint most, midőn léha korszakunk önmagát emésztí föl, hogy helyet adjon egy jobb korszaknak, a melyben a nemzeti törekvések lesznek hivatva győzedelmeskedni oly hosszú elnyomás után.

A „Pécsi Figyelő“ multja kész politikai program. Közönségünk bizalmából és támogatásából, valamint abból az erős hitünkkel erőt merítve, hogy törvényes igazainknak előbb-utóbb diadalt kell aratniok a taktikázás fölött, elhatároztuk, hogy lapunkat **megebővített tartalommal** fogjuk kiadni. Legyen ez némi viszonzása annak a páratlan fölkaroltatásnak, melyben közönségünk bennünket részesített és kifejezője annak a reményünknek, hogy nem sokára a mi táborunkban láthatjuk városunk, vármegyénk legjobbjait, intelligenciáját és független elemeit.

Nem tettük a multban, jövőre is kerülni fogjuk, hogy a „Pécsi Figyelő“ személykultuszt, vagy éppen személyeskedést folytasson, mint manapság legtöbb modernizált vidéki lap. A „Pécsi Figyelő“ hivatott ujságírók írják, a kik meg tudják vonni a határt a való és képzelem közt, a kik kellő kritikával párosult szakértelemmel osztják az elismerést az érdemnek és a le-sújtó itéletet a gonoszoknak. A botrányokat

nem kedveljük, az eszme az, melynek szolgálatában állunk; tárgyakat, eseményeket írunk és nem szenzációt.

Megmondjuk az igazat minden irányban, és ez fogja képezni jövőben is erősségünket, természetesen nem fogjuk elhallgatni azokat a visszaéléseket, bűnöket, melyek a mai korrump korszakban napról-napra előfordulnak és elhallgatásuk csak szaporítaná a szerencse-lovagok számát.

A „Pécsi Figyelő“ megnagyobodott alakban, naponta **nyolc oldalon** fog megjelenni, a régi gárda, közönségünk ismerősei, gondos szerkesztésében. Vezércikkeink mindig aktuális eszméket ölelnek föl és tájékozzák a közönséget az országos és helyi politika eseményeiről. Tárca-rovatunkban a hasznost a keilemessel vegyítve, leginkább a „Pécsi Figyelő“ saját nevelésű, de már nem szárnypróbálgató fiatal nemzedékének dolgozatait mutatja be, el nem zárkozván az ismert nevű belletristák, vagy tudományos csevegések elől, sőt kitünőbb fordított tárcákat is közlünk közbe-közbe.

A megyei és városi közélettel különösen foglalkozunk. Közgyűlési referádáink hűségese s megbízhatók lesznek, a miben nagyban kezünkre van gyorsíró munkatársunk.

Hirrovatunk felöleli a város és vidék napi eseményeit, melyeket részint ügyestollu belső dolgozó társaink, részint nagyszámu vidéki levelezőink látnak el.

A közgazdaság, tanügy, irodalom és művészet külön rovatokat képeznek és jövőben a törvényszéki tárgyalásokra is nagyobb figyelmet fordítunk.

Országgyűlési és távirati rovatunkat fővárosi állandó tudósítónk látja el, még pedig kitűnő, szakavatott kezekkel, a mennyiben a Pécsen már aznap a kora esti órákban megjelenő lapunkban benne lesz mindaz, a mit csak a másnap ideérkező fővárosi lapok hoznak.

Dacára a nagyobb terjedelemnek, lapunk előfizetési ára marad a régi épp úgy a napilapnál, mint a heti kiadásnál, mely a jövőben szintén egy alaku és terjedelmű lesz a napilappal, melynek előfizetési ára:

Egész évre 10 frt.
Fél „ 5 frt.
Negyed „ 2 frt. 50 kr.
Egy óra 85 kr.

A heti kiadásé:

Egész évre 3 frt.
Fél „ 1 frt. 50 kr.
Negyed „ 75 kr.

Tisztelettel kérjük tehát olvasóinkat az előfizetési összegnek mielőbb való beküldésére, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

Ujjonnan belépő előfizetők a lapot uj-évig ingyen kapják.

Hazafias tisztelettel

a „Pécsi Figyelő“ szerk. és kiadóhivatala.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Deczember 16-án. —

Buza készáru	6.80
" tavaszra	6.90
" őszre	6.90
Rozs	6.20
Árpa	5.30
Kukoricza	4.15
Zab	6.10
Káp. repce	
Magy. aranyjárdék	121.75
" koronajárdék	98.70
Regalé-kötvény	100.—
Magy. nyereménysoraj	153.25
Tiszaszabályozási köles	141.—
Oszt papírajárdék	100.25
" a anyjárdék	121.75
" koronajárdék	100.—
1864-iki soraj	193.—
Magy. vörös kesz. soraj	10.—
Oszt. rár	18.—
Olasz	12.25
Bazilika-soraj	6.75
József-soraj	2.90
Német márka	59.50
100 frank (francia)	48.20
100 lira (olasz)	45.75
10 font sterling(angol)	121.65

23331. sz.
tkvi. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Simonffy János pécsi lakos végrehajtonak, Simon Jánosné szül: Bócz Katalin végrehajtást ezen vedett ellen 77 frt tőkekövetelés a jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószág területén levő, a Martonfa község határában fekvő, a martonfai 230. sz. betétben felvett I. 1 13. sorsz. a. urbéri birtokból Simon Jánosné szül. Bócz Katalin részére 320 frt becsárban az arverést elrendelte a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1896. évi január hó 7-ik napján d. e. 10 óra.**

kor Martonfa község bíró hájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 32 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333 sz. a. kelt igazságügyminisz. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgálatni.

Pécsett, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságánál, 1895. évi október hó 2-ik napján.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

NYILT-TÉR +)

Ó

riási választékban kaphatók karácsonyi és ujévi ajándéku diszművek, imakönyvek, képes könyvek ifjusági iratok, a legdivatosabb levélpapírok, valamint mindennemű naptárak az 1896. évre

Günsberger Lajos

könyv és papirkereskedésben
Pécsett, Ferenciek-utca 4. szám.

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTÁV
előfős szerkesztő PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Érdekes

levélpapíros különlegességek rendkívül diszes kiállításban karácsonyi meglepetésekre

ENGEL LAJOS utóda

könyv és papirkereskedésben

Pécsett, Király-u. 4. az arany hajó száll. szemben.

Ugyanott kaphatók imakönyvek egyszerűtől a legizlésebb kivitelig, bőr és elefántcsont kötésben. Albach, Tárkányi és Hock-féle szövegezéssel.

Karácsonyfa diszítések, emlékkönyvek, bélyegalbumok.

Tárcza naptárak

Betlehemek

Relif angyalok

Engel Lajos utóda könyv és papirkereskedésében Pécsett, Király-utca 4. az arany hajó szállodával szemben.

Védjegy.

Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-

csepp

nagyszertűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és ártalmatlan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégesség, bűzös lehelet, fejfájás, savanyú, felbőgés, hasmenés, gyomorfájás, letelegetés, nyálkahártya-irritáció, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs székűlés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyében ez a gyomortól származott, gyomorirritációját étellekkel és italokkal, gillizták, májbalet és hőmérővel.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcsepp**ek évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrástár: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 13 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Mária-czelli gyomorcsepp**ek valódián kaphatók.

Pécsett: Irgalm. gyógyszerz., Zeiga László gyógyszerz., ifj. Erreth János gyógyszerz., Sipőcz István gyógyszerz. és Göbel Kálmán gyógyszerz. Pécsváradon:

Dvorsky Béla gyógyszerz., Siklóson: Petrasch gyógyszerz. és Szentgyörgyi M. gyógyszerz. Szigetvárott: Salamon Gyula

gyógysz. és Visy Sándor gyógyszerz.

Töbszörösen első díjjal kitüntetett leg
finomabb akác-

méz

5 kgos bádogdobozban 3 frt.

ADELMANN KÁROLY

nagy méhészte Uj-Szt-Annán
(Aradmegye.)

6060. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwarcz Lipót eszéki lakos végrehajthatónak, Gójkovics Sábás ügyvéd mint Gruics József ügygondnoka kácsfalui lakos végrehajtást szenvedő elleni 374 frt 79 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő Kácsfalu községben, fekvő a kácsfalui 445 sz. tjkvben felvett 457, 801, 930 1170, 615, a hrzas. ingatlanra és hozzá tartozó legelőre 2069 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi január hó 13. napján d. e. 10 órakor Kácsfalu községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 206 frt 90 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint tlkvi hatóságnál 1895. évi augusztus hó 19. napján.

Molnár
kir. eljárás bíró.

Amerikai szőlővesszők eladása!

20000 drb.	Riparia Portalis gyökeres vessző	30 frt.
20000	Riparia Portalis sima vessző 50 cm.	10 "
1500	Colmár Rupestris sima vessző „ „	40 "
4000	Aramon Gausin Rupestris No. 1.	40 "
2000	Aramon Gauzin No. 2.	40 "
2000	Rupestris Monticolo a	40 "
2000	sima nemesített olasz risling a zöld olvány portalis alanyra a	100

Kapható:

Seligmann Benő

bortermelőnél Arányoson u. p. Pellérd.

Czél szerű és alkalmas karácsonyi ajándék cikkek!

Rendkívül leszállított árban kaphatók

Raab Gábor

uri- és női divat üzletében

Pécs, Király-utca, Aranyhajó szálloda épületében.

Férfi-íngék háló-íngék, Jäger alsóruházat urak, nők és gyermekek részére.

Vászon-, batiszt-és selyem-zsebkendők.

NYAKKENDŐK

rendkívül nagy választékban, feltűnő olcsó árakon!

Selyem gallérvédők.

Bélelt bőr- és kötött kesztyűk legjobb gyártmányok.

Esőernyők minden minőségben!

Valódi orosz gyártmányu sárczipők urak hölgyek és gyermekek részére.

Férfi és női szörmesapkák legegységesebb alakokban.

Karmantyuk és karmantyu-garnitúrák.

Alsószojnyák, barchend, flanel és kazánból.

Selyem és Chenilia sálók

legujjab színekben!

Legdivatosabb plaid kendők!

Báti és strucz legyezők minden kivitelben.

Szövet gyermek-ruhák, köpenyek és blousok

divatos kiállításal!

A legjobb szabásu melfűzők (Mieder).

Ujdonság: „Pálmai fűző“.

Nagy választék

kézimunkákban különböző ujdonságokkal.

Angol és francia gyártmányu

illatszerek és szappanok.

Legalkalmasabb karácsonyi ajándék.

Bösendorfer L., Lédeczy Sándor,
Kutschera K., Wirth Ferencz,
Alajos, Hoffmann Kár., Proksch,
(Gottfr. Cramer), Bécsi zongora-

dor, Heitzmann fiai, „Lyra“,
Schweighofer fiai, Stingl, Kern
Streicher J. B. fiai, Mayer W.
zongora-készítők I. Productiv szövetkezete

képviselőjük Pécssett

VALENTIN KÁROLY FIA

zongora-, pianino- és harmonium terem

Pécssett, Széchényi-(fő)tér, bazár-épület 16. szám, II. emelet.

Zongorák, pianinok, harmoniumok bére adatnak vidékre is havonkinti bérösszeg 4-5-6-7-8 frt.

Az eladott hangszerekért 5 évi jótállás vállalatik.

➡ Átjátszott zongorák ujakra becseréltetnek. ➡

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécssett, 1895.

Legalkalmasabb karácsonyi ajándék.

Egés
Félé
Negy
Egy
E
PÉC
a k
hová
szétk
sz
bold
más
után
jó I
ügy
hoss
táso
mint
hisz
szert
dász
suak
ülés
visel
lesz
nélk
tud,
hely
képe
talál
elint
varja
visel
46 t
mány
idejé
a mi
mind
geser
tendő
Farak
git. T
tomot
pedig
töltög
A ki
mert
a mar
haju
volna
pofasz
komfi
orvosé
pulzus
nak p
meg a